



Република Србија  
МИНИСТАРСТВО УНУТРАШЊЕ И  
СПОЉНЕ ТРГОВИНЕ

Број: 334-00-02625/2021-14

Датум: 10.11.2022. године

Немањина 22-26

Београд

Министар Министарства унутрашње и спољне трговине Републике Србије, које министарство је правни следбеник Министарства трговине, туризма и телекомуникација Републике Србије по самосталном члану 10. став 1. Закона о министарствима ("Сл. гласник РС", бр. 128/2020 и 116/2022), решавајући по жалби Живковић Ивана из Београда, ул. Пеђе Милосављевића бр. 70А/25, изјављену преко пуномоћника адвоката Николе Новичића из [REDACTED], на решење Министарства трговине, туризма и телекомуникација Републике Србије – Сектора тржишне инспекције, Одељења тржишне инспекције у Лесковцу, Одсек Лесковац број: 334-1001/Л/2021-06 од 08.06.2022. године донето у поновном поступку, на основу члана члана 59. Закона о државној управи („Службени гласник РС”, бр. 79/05, 101/07, 95/10, 99/2014, 47/2018 и 30/2018 - др. закон), члана 66. Закона о трговини ("Службени гласник РС", бр. 52/2019) и члана 171. став 2. Закона о општем управном поступку („Службени гласник РС”, број 18/16) и члана 87. Закона о општем управном поступку („Службени гласник РС”, број 18/16) доноси

РЕШЕЊЕ

Поништава се решење тржишног инспектора Министарства трговине, туризма и телекомуникација Републике Србије – Сектора тржишне инспекције, Одељења тржишне инспекције у Лесковцу, Одсек Лесковац број: 334-1001/Л/2021-06 од 08.06.2022. године, и одлучује:

Налаже се Живковић Ивану из Београда, ул. Пеђе Милосављевића бр. 70А/25 као нерегистрованом субјекту, да без одлагања а најкасније у року од 15 (петнаест) дана од дана пријема решења, покрене поступак регистрације у Регистар привредних субјеката коју води Агенција за привредне регистре Републике Србије, што је прописани услов за обављање делатности – трговина на мало.

Забрањује се лицу из става 2. да обавља делатност трговине на мало до испуњења за то прописаних услова истим ставом.

Дејство мера из ставова 2. и 3. диспозитива овог решења траје до момента регистрације у Регистар привредних субјеката коју води Агенција за привредне регистре Републике Србије, односно до престанка бављења трговине на мало.

Заплењује се лицу из става 2. роба која му служи за незаконито обављање делатности трговине на мало, и то ајвар у количини од 4.512 комада стаклених тегли од по 720 грама.

Захтев жалиоца за накнаду трошкова управног поступка се одбија.



## Образложење

Ожалбеним решењем, донетим у поновном поступку по налогу из другостепеног решења број 334-00-02625/2021-14 од 29.04.2022. године којим је поништено првостепено решење број 334-1001/Л/2021-06 од 12.10.2021. године, је овде жалиоцу као нерегистрованом субјекту у ставу 1. наложено да без одлагања а најкасније у року од 15 (петнаест) дана од дана пријема решења покрене поступак регистрације у Регистар привредних субјеката коју води Агенција за привредне регистре Републике Србије, што је прописани услов за обављање делатности – трговина на мало; у ставу 2. му је забрањено да обавља делатност из претходне тачке до испуњења за то прописаних услова; у ставу 3. је одређено да му се заплењује (није назначено шта се заплењује, да се заплењује роба) која му служи за незаконито обављање делатности промета на мало и то: ајвар (стаклена тегла 720 грама) у количини од 4.512 комада; у ставу 4. назначено да дејство мера из тачке 1. и 2. диспозитива овог решења траје све док нерегистровани субјект не отклони утврђене незаконитости тј. до момента регистрације радње, као и да дејство мере из тачке 1. диспозитива овог решења престаје и ако нерегистровани субјект одустане од даљег бављења делатношћу из тачке 1. диспозитива овог решења; а у ставу 5. је назначено да жалба изјављена на ово решење не одлаже његово извршење.

Незадовољан ожалбеним решењем жалилац је изјавио жалбу због свих разлога садржаних у члану 158. Закона о општем управном поступку, и то због ненадлежности, погрешне примене закона и других прописа, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, неправилно изведеног закључка о чињеничном стању, и повреде правила поступка, у којој је истакнуто:

- да је став 3. диспозитива ожалбеног решења потпуно нејасан;
- да жалиоцу није било омогућено да се упозна са доказима који га терете нити да се поводом истих изјасни, чиме је извршена повреда члана 11. Закона о општем управном поступку, право странке на изјашњавање; да жалилац сматра да су искази Маринка Мусулина и Гордане Живковић нетачни и дати у заблуди, и тражи да му се омогући да овим лицима сам постави питања како би се чињенично стање свестрано и потпуно расправило, а он одбранио од ожалбеног решења и доказао да је исто незаконито; да је поступањем првостепеног органа на овакав начин извршена повреда и члана 20. става 2. Закона о инспекцијском надзору, јер жалиоцу није омогућено да у доказном поступку учествује, да се изјасни о правно релевантним чињеницама, да се изјасни о понуђеним доказима, није му омогућено да учествује у извођењу доказа као ни да поставља питања сведоцима;
- да поступајући орган није био надлежан нити овлашћен за поступање јер је у конкретном случају реч о регистрованом пољопривредном газдинству а не о нерегистрованом привредном субјекту;
- да је предметно решење незаконито јер га је донео ненадлежан орган и јер је примењен погрешан закон, да је у овом управном поступку надлежна пољопривредна инспекција Министарства за пољопривреду шумарство и водопривреду а не тржишна инспекција Министарства за трговину, туризам и телекомуникације, као и да је примењен Закон о трговини уместо Закона о пољопривредном и руралном развоју, Закона о безбедности хране, и Правилника о производњи и промету малих количина хране биљног порекла;
- да је тржишна инспекција неспорно утврдила да је ајвар произвела Гордана Живковић (мајка Ивана Живковића) која је и власник ајвара, да она има регистровано пољопривредно газдинство, да се тиме бави, о чему се у списима налазе докази, и то Потврда о статусу у регистру пољопривредног газдинства за пољопривредно газдинство Гордане Живковић, и



копија Записника и решења о извршеној инспекцијској контроли над Горданом Живковић бр. 334-903/1/2021-06 од 05.10.2021. године, из списка предмета;

- да Иван Живковић није активно легитимисан да буде странка у предмету јер није произвођач ни власник ајвара нити је истим трговао, а који је затечен и одузет од возача камиона Маринка Муслина а не од Ивана Живковића који се задесио у камиону приликом превоза ајвара тј. путовао је са возачем у Београд, да нема ни једног доказа у списима предмета против Ивана Живковића, да нема доказа да је он обављао производну и трговинску делатност, није био трговац који ће робу продавати, тако да он није активно легитимисан као странка у овом поступку; да тврди да је ајвар потекао из породичног домаћинства његових родитеља који су исти произвели уз помоћ Иванове садашње породице, да нису имали намеру да продају, због чега му није била потребна документација о набавци и превозу;

- да се сви докази које је првостепени орган утврдио односе на Гордану Живковић, мајку Ивана Живковића, да је тржишна инспекција утврдила да је ајвар произвела Гордана Живковић, која је регистровала пољопривредно газдинство као комерцијално газдинство под бројем БПГ 723894002607 уписано у регистар пољопривредних газдинстава и која може да остварује и подстицаје за производњу поврћа, да је предметни ајвар транспортован камионом по њеном налогу, те да је она активно легитимисана у овој управној ствари;

- да Гордана Живковић у складу са Правилником о производњи и промету малих количина хране биљног порекла, подручју за обављање тих делатности као и искључењу, прилагођавању или одступању од захтева хигијене хране („Службени гласник РС“, број 13/20), има право да на свом газдинству производи ајвар и продаје на територији Републике Србије;

- да је у члану 5. наведеног правилника прописана табела у којој су дати количине хране по врстама, месту обављања делатности, подручјима директне продаје, као и места и начини промета; те да је на страни 7. наведеног правилника и табеле прописано за производе од термички обрађеног поврћа топлотом – кувањем/пастеризацијом, као што су ајвар, пинђур, љутеница, парадаиз пире и сл, да је максимална количина на годишњем нивоу 16.000 килограма, подручје продаје локално тржиште, место промета, на целој територији Републике Србије, а начин промета упаковано;

- да из наведеног члана 5. Правилника произилази да је на пољопривредном комерцијалном газдинству Гордане Живковић произведен ајвар у свему као у што је наведено у том члану, да то газдинство наведене може продавати ајвар на целој територији Републике Србије, и да се у овој управној ствари ајвар продаје са пољопривредног газдинства у складу са Законом о пољопривреди и руралном развоју и наведеним Правилником а не у складу са одредбама Закона о трговини, и да за такву продају није потребно својство трговца;

- да је наведени Правилник, који је по оцени жалиоца олакшао многим газдинствима излазак на тржиште и продају својих производа и који је требало применити у овој ствари, *lex specialis* у односу на Закон о трговини, и да је првостепени орган погрешно применио Закон о трговини уместо поменутог Правилника, и погрешно наложио регистрацију у Агенцији за привредне регистре Републике Србије Гордани Живковић и Ивану Живковићу како би стекли својство трговца, и незаконито запленио 4.512 тегли ајвара Гордани Живковић, која има права на све наведено у претходној алинеји, и тиме нанео штету истом лицу и њеном пољопривредном газдинству погрешном применом прописа;

- да је првостепени орган покренуо поступак против активно легитимисане странке Гордане Живковић и применио правилан правни пропис тј. наведени Правилник, не би могао да



одузме ајвар, јер је исти произведен и стављен у промет у складу са одредбама тог Правилника, јер је такво поступање легално;

- да образложење инспектора у решењу да поклањање наведене количине ајвара није реално јер се ради о великој количини робе која се не поклања, представља претпоставку инспектора и недостатак доказа, да је вредност робе једна ствар а алтруистички и добротини приступ појединца друга ствар, да жалилац није имао исправе о набавци и пореклу робе јер иста није била намењена даљој продаји; да је инспектор констатовао да је роба упакована за промет али да у доказном поступку то није утврђено, јер осим што је сипана у тегле нема никаквих видљивих ознака из којих би се закључило да је жалилац понудио неке нешто на продају; да је спорно што жалилац није затечен у обављању трговине, нити у припреми робе за ради стављања у промет, да то није доказано, већ је таква оцена у ожалбеном решењу паушална;

те да предлаже да првостепени орган ожалбено решење поништи у целости, а уколико не поништи предметно решење да жалбу проследи другостепеном органу на одлучивање у ком поступку ће другостепени орган укинути ожалбено решење и предмет вратити првостепеном органу на поновни поступак, и обавезати првостепени орган да подносиоцу жалбе надокнади трошкове управног поступка за састав ове жалбе у износу од 33.000 динара, или да укине ожалбено решење и сам реши управну ствар тако што ће укинути све мере, забране и налоге изречене ожалбеним решењем и наложити враћање одузетих предмета и обавезати првостепени орган да подносиоцу жалбе надокнади трошкове управног поступка за састав ове жалбе у износу од 33.000 динара. Уз жалбу је приложио, између осталог, и уредно пуномоћје за заступање жалиоца.

По разматрању жалбе, ожалбеног решења, и других списа предмета, а након допуне поступка коју је због повреде одредаба поступка од стране првостепеног органа извршио другостепени орган преко првостепеног органа, оцењено је да је жалба основана.

Првостепеним решењем Министарства трговине, туризма и телекомуникација Републике Србије – Сектора тржишне инспекције, Одељења тржишне инспекције у Лесковцу, Одсек Лесковац, број 334-1001/Л/2021-06 од 12.10.2021. године је овде жалиоцу као нерегистрованом субјекту у ставу 1. наложено да без одлагања а најкасније у року од 15 (петнаест) дана од дана пријема решења покрене поступак за упис (регистрацију) у Регистар привредних субјеката коју води Агенција за привредне регистре Републике Србије, како би стекао својство трговца, што је прописани услов за обављање производне и трговинске делатности; у ставу 2. му је забрањено да обавља делатност трговине до испуњења за то прописаних услова; у ставу 3. је одређено да му се заплењују (одузимају) следећи производи и то: ајвар (стаклена тегла 720 грама) у количини од 4.512 комада који су без декларација и за коју одузету робу је издата потврда бр. N 041993 од 12.10.2021. године која је прилог решењу, као и службена белешка ПУ Лесковац број 527392/21 од 11.10.2021. године, и назначено да ће са одузетом робом инспекција поступати на начин прописан чланом 59. Закона о трговини; у ставу 4. назначено је да дејство мера из става 1. и 2. диспозитива овог решења трајати све док нерегистровани субјект не отклони утврђене незаконитости тј. до момента регистрације радње, као и да дејство мере из тачке 1. диспозитива овог решења престаје и ако нерегистровани субјект одустане од даљег бављења делатношћу из тачке 1. диспозитива овог решења; а у ставу 5. је назначено да жалба изјављена на ово решење не одлаже његово извршење.

Наведено решење је првостепени орган донео јер је код овде жалиоца Живковић Ивана дана 09.10.2021. године затечена роба – ајвар која је његово власништво у теретном возилу марке [REDACTED] које је возио Мусулин Маринко из



а које возило је од стране саобрћајне полиције заустављено у Лесковцу у ул. Краља Петра Првог у близини бензинске станице „НИС ПЕТРОЛ“, да је у возилу превожен ајвар који су произвели заједнички мајка жалиоца Гордана Живковић (која у том моменту није имала регистровану радњу нити привредно друштво или друго лице у регистру Агенције за привредне регистре које се може бавити трговином што је правноснажно утврђено решењем број 334-903/Л/2021-06 од 05.10.2021. године на које наведена није изјавила жалбу) и овде жалилац, и то ајвар у теглама - тачније 188 картонских кутија у којима се налазило по 24 стаклене тегле ајвара без ознаке произвођача, укупно 4.512 тегли од по 720 грама, припремљених ради стављања у промет у Београду, да наведени у време вршења инспекцијског надзора и доношења ожалбеног решења није имао никакве исправе за робу, није поседовао декларације, нити је имао регистровану радњу нити привредно друштво или друго лице у регистру Агенције за привредне регистре, које се може бавити трговином ајваром.

Другостепеним решењем Министарства трговине, туризма и телекомуникација Републике Србије број 334-00-02625/2021-14 од 29.04.2022. године је поништено наведено првостепено решење број 334-1001/Л/2021-06 од 12.10.2021. године и предмет враћен на поновни поступак и одлучивање, којим другостепеним решењем је наложено првостепеном органу да у поновном поступку саслуша мајку овде жалиоца Гордану Живковић на околност да ли је предметна роба њена, с обзиром на донето решење број 334-903/Л/2021-06 од 05.10.2021. године против наведене као нерегистрованог субјекта и с обзиром на наводе жалбе на решење број 334-1001/Л/2021-06 од 12.10.2021. године да овде жалилац као странка није активно легитимисан већ да је његова мајка активно легитимисана, те донети законито решење у поновном поступку у чијем образложењу ће оценити све изведене доказе.

Првостепени орган је у поновном поступку делимично поступио по налогу другостепеног органа, јер је саслушао наведену Гордану Живковић али није оценио све изведене доказе (нарочито из којих разлога је, с обзиром на противречне изјаве сведока и жалиоца, поклонио веру датој изјави жалиоца која изјава има најслабију доказну снагу у односу на сва друга доказна средства по члану 134. Закона о општем управном поступку а која је противречна изјави саслушане Гордане Живковић у својству сведока), и начинио следеће битне повреде правила поступка:

- да увод ожалбеног решења не садржи пропис о стварној надлежности органа (надлежности тржишне инспекције), чиме је извршена повреда одредбе члана 141. став 2. Закона о општем управном поступку;

- да је диспозитив ожалбеног решења непрецизан у ставу 3. јер није назначено шта се заплењује (недостаје реч: роба), чиме је извршена повреда одредбе члана 141. став 3. Закона о општем управном поступку;

- да образложење ожалбеног решења не садржи: разлоге који су били одлучујући код оцене сваког доказа – нарочито код оцене изјави саслушане Гордане Живковић чију изјаву првостепени орган очигледно није прихватио као истиниту; материјално – правни пропис који с обзиром на утврђено чињенично стање упућује на одлуку из диспозитива (појам трговца из члана 25. у вези члана 10. који дефинише трговину из Закона о трговини), чиме је извршена повреда одредбе члана 141. став 4. Закона о општем управном поступку;

- да нису сви изведени докази у образложењу ожалбеног решења цењени и оцењени (нарочито из којих разлога је првостепени орган, с обзиром на противречне изјаве сведока и жалиоца, поклонио веру датој изјави жалиоца која изјава има најслабију доказну снагу у односу на сва друга доказна средства по члану 134. Закона о општем управном поступку, а



која је противречна изјави саслушане Гордане Живковић у својству сведока), чиме је извршена повреда одредаба члана 10. Закона о општем управном поступку, по којима је орган дужан да правилно, истинито и потпуно утврди све чињенице и околности које су од значаја за законито и правилно поступање у управној ствари, а овлашћено службено лице одлучује по свом уверењу које чињенице узима као доказане на основу савесне и брижљиве оцене сваког доказа посебно и свих доказа заједно, као и на основу резултата целокупног поступка;

- да је извршена повреда начела права странке на изјашњавање из члана 11. Закона о општем управном поступку којим је прописано да се странци мора пружити прилика да се изјасни о чињеницама које су од значаја за одлучивање у управној ствари, и да се без претходног изјашњавања странке може одлучити само када је то законом дозвољено, а с тим у вези и повреда члана 36. Закона о инспекцијском надзору ("Службени гласник РС", бр. 36/2015, 44/2018 - др. закон и 95/2018) којим су прописане примедбе на записник као право надзираног субјекта; наиме, првостепени орган је вршио допуну чињеничног стања у поновном поступку и био је обавезан да након допуне истог а пре доношења решења позове странку да се изјасни о утврђеним чињеницама у предмету како би се она изјаснила о њима, што није учинио; с наведеним у вези, првостепени орган је извршио повреду појединих права надзираног субјекта овде жалиоца из одредбе члана 20. став 2. Закона о инспекцијском надзору, којим су прописана права надзираног субјекта у поступку инспекцијског надзора, и то: да се изјасни о чињеницама битним за потпуно и правилно утврђивање чињеничног стања и понуђеним доказима; да учествује у извођењу доказа, поставља питања сведоцима, да предлаже доказе и износи правне тврдње.

Како је из списка првостепеног предмета утврђено да првостепени орган делимично поступио по налогу из другостепеног решења број 334-00-02625/2021-14 од 29.04.2022. године и начинио битне повреде правила поступка, услед чега је дискутабилно и да ли је чињенично стање потпуно и тачно утврђено, а како је:

- одредбом члана 171. став 2. Закона о општем управном поступку прописано да ће другостепени орган сам или преко првостепеног или замољеног органа поновити поступак или његов део ако нађе да је чињенично стање погрешно или непотпуно утврђено или поновити цео поступак или његов део ако нађе да је учињена повреда правила поступка која је утицала на законитост и правилност побијаног решења,

- одредбом члана 39. став 4. Закона о инспекцијском надзору прописано да у случају да је првостепена одлука инспектора већ једанпут била поништена, да је другостепени орган не може опет поништити и упутити предмет инспекцији на поновни поступак, него ће сам решити ову управну ствар,

другостепени орган је одлучио да преко првостепеног органа спроведе усмену расправу о чему је првостепени орган обавештен дописом другостепеног органа од 20.09.2022. године, на којој је у циљу потпуног и тачног утврђивања чињеничног стања првостепени орган требао да:

- позове странку Ивана Живковића из Београда, ул. Пеђе Милосављевића бр. 70А/25, сведока Гордану Живковић, ради њиховог саслушања, као и адвоката Николу Новичића из [REDACTED] и адвоката Ђушић Зорана [REDACTED]

- у позиву на усмену расправу лицима Ивану Живковићу и Гордани Живковић, који се саслушавају у својству странке и сведока, затражи да прибаве односно поднесу списак



купаца из Београда са адресама на које је требало извршити доставу одузете робе као и са количинама ајвара за сваког купца;

- саслуша странку Ивана Живковића на околности набавке и власништва над 4.512 комада тегли ајвара затечених дана 09.10.2021. године у временском периоду од око 11,45 часова у Лесковцу у ул. Краља Петра Првог у близини бензинске станице „НИС ПЕТРОЛ“ у превозу у теретном моторном возилу [REDACTED] Мусулин Маринка, као и којим потрошачима је робу требао да уручи, и да ли је он лично предметну робу нудио и примао наруџбине односно закључивао уговор о продаји исте са потрошачима, односно ко је и како нудио робу и закључивао уговор о продаји исте са потрошачима, као и на околност коме би након продаје робе припала добит, односно да ли је обављао трговину наведеном робом и коју врсту трговине је обављао;

- саслуша Гордану Живковић на околности набавке и власништва над 4.512 комада тегли ајвара затечених дана 09.10.2021. године у моторном возилу Марка Мусулина, на околности ко је и како нудио потрошачима предметну робу и примао наруџбине, односно закључивао уговоре о продаји са потрошачима којима је предметна роба била намењена, првенствено за робу намењену потрошачима у Београду, као и коме би након продаје ове робе припала добит, и да ли је она обављала трговину и ко је обављао трговину наведеном робом и коју врсту трговине у овом случају;

- уколико Иван Живковић и Гордана Живковић промене раније дате исказе у овој управној ствари, као и у погледу раније датих њихових исказа који су противречни, затражити да изнесу своје разлоге промене исказа; и

- по потреби извршити суочење лица чији се искази не слажу у случају противречних исказа, уз бележење у записник њиховог понашања и реакција током суочавања, у складу са одредбом члана 126. став 2. Закона о општем управном поступку.

по ком налогу је првостепени орган поступио те 20.10.2022. године спровео усмену расправу у овој управној ствари.

Утврђујући чињенично стање, другостепени орган је извршио увид у све изведене доказе у овој управној ствари како следи.

Из записника првостепеног органа број 334-1001/Л/2021-06 од 12.10.2021. године о контроли овде жалиоца Ивана Живковића из Београда, улица Пеђе Милосављевића бр. 70А/25, извршеној у периоду од 12. до 15. октобра 2021. године, по пријави Одељења криминалистичке полиције ПУ Лесковац број 334-1001/2021-06 од 11.10.2021. године, по налогу начелника Одељења тржишне инспекције Лесковац број 334-1001/Л/2021-06 од 11.10.2021. године, са предметом надзора: сива економија тј. рад нерегистрованог субјекта, у присуству овде жалиоца, у Потврде о статусу у Регистру пољопривредних газдинстава за пољопривредно газдинство Живковић Гордане, [REDACTED] бр. 110, број БПГ 723894002607, Филијале Лесковац Управе за трезор Министарства финансија, број 320-00-4-95/19-057 од 25.04.2019. године и број 320-00-2-3425/21-057 од 22.06.2022. године и Решење о упису пољопривредних газдинстава у Регистар пољопривредних газдинстава за пољопривредно газдинство Живковић Гордане, [REDACTED] број БПГ 723894002607, Филијале Лесковац Управе за трезор Министарства финансија бр. 320-00-4-95/19-057 од 25.04.2019. године, и решење Решење Агенције за привредне регистре Републике Србије БП 153065/2019 од 15.11.2019. године:

- да је разлог за инспекцијски надзор тржишног инспектора службена белешка Полицијске управе Лесковац, Одељење криминалистичке полиције, бр. 527392/21 од 11.10.2021. године, третирана као представка - пријава против Живковић Ивана са пребивалиштем у Београд,



општина Нови Београд, у ул. Пеђе Милосављевића бр. 70А/25, у којој је наведено да је то лице у возилу „Ivesco Eurocarco“ рег. ознаке [REDACTED], превозило ајвар у количини 4.512 тегли од по 720 грама, без прописаних исправа; наведено је

- да је дана 09.10.2021. године од стране патроле полиције Лесковац у 11.35 часова у ул. Краља Петра Првог у близини бензинске станице „НИС ПЕТРОЛ“ заустављено теретно возило марке „Ivesco Eurocarco“ рег. ознаке [REDACTED] којим је управљао возач Мусулин Маринко [REDACTED]

[REDACTED], где се на месту сувозача у теретном возилу налазило лице Живковић Иван са пребивалиштем у Београд, општина Нови Београд, у ул. Пеђе Милосављевића бр. 70А/25, да је након прегледа возила утврђено је да се у товарном сандуку теретног возила налази већа количина ајвара у теглама, тачније да је било 188 картонских кутија у којима се налазило по 24 тегле ајвара без ознаке произвођача, укупно 4.512 тегли од по 720 грама, која је привремено одузета од возача као и возило, о чему је издата потврда бр. ОП-139/21 од 09.10.2021. године; након чега је предмет прослеђен тржишној инспекцији ради предузимања мера из надлежности тржишне инспекције;

- да је тржишни инспектор инспекцијски надзор извршио над лицем Живковић Иваном и робом која је привремено одузета и остављена у просторије полицијске управе Лесковац, и то у просторијама тржишне инспекције у Лесковцу, ул. Пана Ђукића бр. 9-11 дана 12.10.2021. године;

- да је пре почетка инспекцијског надзора инспектор претрагом предузетника на сајту Агенције за привредне регистре Републике Србије и увидом у наведени утврдио да контролисано лице није регистровано у Регистру привредних субјеката као привредни субјект-предузетник;

- да је Живковић Иван у просторијама тржишне инспекције доставио на увид Потврду о статусу у регистру пољопривредних газдинстава за пољопривредно газдинство Живковић Гордане, [REDACTED] које је уписано у регистар пољопривредних газдинстава као комерцијално 25.04.2019. године под бр. 00495/19 057, а обнова је поново извршена 22.06.2021. године као комерцијално под бројем БПГ 723894002607, и налази се у активном статусу, које газдинство припада његовој мајци;

- да је увидом у регистар пољопривредних газдинстава – структуре биљне производње утврђено да се под културом паприка налази 39 ари и 56 m<sup>2</sup>;

- да је Живковић Иван у вези навода из пријаве а ради утврђивања чињеничног стања на констатацију тржишног инспектора да ће роба бити одузета од стране инспекције јер се налази у поседу лица које је нерегистровани субјекат а припремана је ради стављања у промет (ускладиштена, спремљена и сл.) у Београду, дао својеручно потписану писмену изјаву следеће садржине:

„Тачно је да су ме дана 09.10.2021. година зауставили припадници саобраћајне патроле и при томе у возилу таблице ВГ-755-ОН пронашли око 4.500 тегли ајвара. Одговорно тврдим да је ајвар моје власништво. Иначе, моји родитељи се баве пољопривредом и то углавном производњом паприке ајварке. Иначе мајка Гордана Живковић је носилац породичног пољопривредног газдинства које је у регистар пољопривредних газдинстава уписано као комерцијално 25.04.2019. године под бр. 004-95/19 057 а обнова је поново извршена 22.06.2021. године. Паприку коју произведу обично користе за своје потребе, док остатак паприке не продају већ праве ајвар. Ове године су од своје паприке произвели око 4.500 тегли домаћег ајвара. Одговорно тврдим да ајвар нисмо продавали већ делили, поклањали рођацима, пријатељима, а зарад неких услуга који су они чинили нама, а највише мени и



мојој породици. Већина пријатеља и рођака се налази у Београду те ја задње две године долазим у Вучје где преузимам ајвар који касније делим пријатељима и рођацима. Тако сам дана 09.10.2021. године са својим пријатељем Маринком Мусулином који поседује теретно моторно возило [REDACTED] дошао у Вучје код родитеља како би преузео ајвар који су произвели моји родитељи и исти превезао у Београд. Негде око 11,45 часова у ул. Краља Петра Првог у близини бензинске станице „НИС ПЕТРОЛ“ нас је зауставила саобраћајна полиција и у камиону пронашла око 4.500 тегли ајвара. Након тога смо спроведени у службене просторије ПУ Лесковац, јер за наведену врсту робе немам пратећу документацију. Иначе ајвар је упакован у стакленим теглама од по 720 грама и на њима нема налепница произвођача тј. пољопривредног газдинства. Наведена роба као што сам већ навео није била намењена даљој продаји те због тога иста и нема напред наведене ознаке. Ја не поседујем никакве исправе о набавци и пореклу робе али одговорно тврдим да је ајвар потекао из породичног домаћинства мојих родитеља који су исти произвели уз нашу помоћ, моје садашње породице, и да исти нисмо имали намеру да продајемо, па зато сам сматрао да ми није била потребна било каква документација о набавци и превозу робе. Од документације поседујем само потврду о упису у регистар пољопривредних газдинства које се води на моју мајку Гордану а које сам накнадно прибавио и исто ставио на увид инспектору у ПУ Лесковац.“; да је на усмено питање инспектора када је произведен ајвар присутни изјавио да је произведен недељу дана пре инспекцијске контроле; да је писана изјава Живковић Ивана прилог записника;

- да је у даљем току контроле у просторије тржишне инспекције а ради утврђивања чињеничног стања изјаву дао и Мусулин Маринко [REDACTED], возач и власник моторног возила марке „Iveco Eurogarco“ рег.ознаке [REDACTED] у коме је затечен предметни ајвар у току превоза, и то изјаву својеручно потписану следеће садржине:

„Ја Маринко Мусулин са станом у [REDACTED] у вези инспекцијске контроле тржишног инспектора, дајем следећу изјаву:

„Тачно је да нас је дана 09.10.2021. године зауставила саобраћајна полиција када сам управљао својим возилом „Iveco Eurogarco“ рег.ознаке [REDACTED] у коме се налазио ајвар а који сам превозио, у власништву Живковић Ивана. Ајвар сам возио за [REDACTED] [REDACTED] у [REDACTED] [REDACTED]. За услуге превозе не наплаћујем у новцу већ ме он части и надокнађује у ајвару у последње три године. Пре овога последњи пут сам му возио прошле године када сам возио отприлике 1.000 тегли. Поседујем аутопревозничку радњу [REDACTED]

- да је изјава Мусулин Маринка дата писменим путем и прилог је овом Записнику, као и решење о регистрацији његове предузетничке радње;

- да је дана 05.10.2021. године тржишни инспектор Радомир Јевтић по пријави НН лица у предмету бр. 334-903/Л/2021-06 дана 05.10.2021. године извршио инспекцијски надзор Живковић Гордане, иначе мајке Живковић Ивана и том приликом је утврђено да Живковић Гордана обавља делатност производње и продаје, односно промета конзервираног поврћа, ајвара без претходног оснивања одговарајуће радње и њеног уписа у Регистар привредних субјеката који води Агенцију за привредне регистре Републике Србије; да је она истог дана дала изјаву следеће садржине:

„Тачно је да правим ајвар углавном за себе и своје пријатеље али за продају. Ајвар продајем преко сина у Београду његовим пријатељима по цени од 600,00 динара по тегли.



Производњу и продају ајвара вршим само у кратком периоду од око месец дана у години обзиром да имам малу пензију и мислила сам да није потребно да региструјем радњу.“;

и да је истог дана донето решење наведеној као нерегистрованом субјекту којим јој се забрањује обављање делатности трговине, налаже јој се да у року од 15 дана од пријема решења покрене поступак за упис обављања ове делатности у Регистар Агенције за привредне регистре како би стекла својство трговца, да дејство мере траје док не отклони утврђене незаконитости то јест до момента регистрације, као и ако одустане од даљег бављења истом делатношћу, уз назнаку да жалба не одлаже извршење решења;

- да су копија записника и решење којим се Гордани Живковић забрањује промет ајвара саставни део овог записника;

- да се у конкретной управној ствари ради о великој количини 4.512 тегли ајвара од 720 гр. која превазилази потребе једног домаћинства у зимском периоду, да једно домаћинство прибавља или припрема просечно око 20 тегли; да није реално поклонити велику количину произведеног ајвара, у овом случају у количини од 4.512 комада где је просечна тржишна цена 600,00 динара по комаду, јер су у питању износи преко 2.707.000,00 динара, може се поклонити једна или две тегли, из економских разлога; да је мајка надзираног субјекта Живковић Гордана дала изјаву да њен син врши продају ајвара у Београду по цени од 600,00 динара по комаду, због чега се сматра да је Живковић Иван вршио припрему робе ајвара ради стављања у промет и продају у Београду, а није уважена чињеница из изјаве Живковић Ивана да је ајвар за сопствене потребе и поклон;

- да је и чланом 58. Закона о трговини прописано да ће тржишни инспектор одузети робу лицу које затекне у обављању трговине, односно у припреми робе ради стављања у промет, а који није трговац у смислу овог закона, да је предмет мере одузимања роба која се затекне на месту и у време обављања контроле, и то роба која је стављена у промет, односно припремљена ради стављања у промет (ускладиштена, спремљена и сл.) која се налази у поседу овог лица, без обзира на податке о својини на тој роби и друге податке из исправе о набавци;

- да није уважена изјава да је Живковић Иван намеравао да поклони ајвар због количине предметног ајвара, и због изјаве његове мајке дате у предмету бр. 334-903/Л/2021-06 дана 05.10.2021. године;

- да како је код Живковић Ивана затечена роба у возилу марке „Ivesco Eurocarco“ рег. ознаке [REDACTED], и то ајвар у теглама тачније 188 картонских кутија у којима се налазило по 24 стаклене тегле ајвара без ознаке произвођача, укупно 4.512 тегли од по 720 грама, припремљене ради стављања у промет у Београду, да наведени у време вршења није имао никакве исправе за робу, није поседовао декларације, нити имао регистровану радњу ни други доказ о упису радње или предузећа у регистар Агенције за привредне регистре, да он има својство нерегистрованог субјекта, сходно члану 3. став 1. тачка 4) и члана 33. Закона о инспекцијском надзору;

- да је записник сачињен у 3 примерка од којих је један уручен надзираном субјекту као и да је својеручно и без примедба потписан од стране надзираног субјекта Живковић Ивана и поступајућег инспектора.

Из Потврде о привремено одузетим предметима ради обезбеђења доказа поступајућег тржишног инспектора број 334-1001/Л/2021-06 од 12.10.2021. године утврђено је да је од овде жалиоца истог дана привремено одузет предметни ајвар, укупно 4.512 комада тегли од по 720 грама, ради обезбеђења доказа, која потврда је својеручно потписана од стране овде жалиоца и поступајућег инспектора, без назнаке датума.



Из Потврде о одузимању бр. N 041993 од 12.10.2021. године, од којих је једна уручена надзираном субјекту и својеручно потписана од стране надзираног субјекта и тржишног инспектора, утврђено је да је од овде жалиоца одузето 4.512 комада тегли од по 720 грама ајвара, а да је роба предата на чување дана 15.10.2021. године.

Из записника број 334-903/Л/2021-06 од 05.10.2021. године, сачињеног по анонимној представи - пријави због обављања производње и продаје ајвара од стране Живковић Гордане [REDACTED], на истој адреси, као нерегистроване делатности, сачињеног од стране тржишног инспектора Одељења тржишне инспекције из Лесковца, Одсека тржишне инспекције Лесковац, сачињеног у присуству Живковић Гордане, а који је достављен другостепеном органу на његову иницијативу уз допис број 334-00-3/10/2021-06 од 11.03.2022. године од стране начелника истог одељења, утврђено је:

- да Живковић Гордана у моменту контроле није имала регистровану радњу за обављање делатности производње и промета на мало ајвара у Вучју, као и да није имала регистровану било какву радњу код Агенције за привредне субјекте;
- да је инспектор пронашао Живковић Гордану на наведеној адреси у Вучју, која се налазила у дворишту иза породичне стамбене зграде, тачније у помоћном објекту са надстрешницом димензија 10x5м висине 2,8м; да се испод надстрешнице налазило 4 шпорета на чврсто гориво на којима се налазила по једна шерпа запремине око 10 литара са ајваром који се кувао, а да су на шерпама инсталирани електрични мешачи;
- да је иста упозната са наводима из анонимне пријаве;
- да је Живковић Гордана дала изјаву на записник у којој је навела да је тачно да прави ајвар углавном за себе и своје пријатеље али за продају, као и да исти продаје преко сина у Београду његовим пријатељима по цени од 600,00 динара по тегли, да производњу и продају ајвара врши у кратком периоду од око месец дана у години с обзиром да има малу пензију и да је мислила да јој није потребно да региструје радњу за то;
- да је у помоћној просторији на истој адреси затечено око 40 кг скуваног ајвара неупакованог, као и 100 тегли ајвара које нису биле затворене, која роба није привремено одузета јер се радило о лако кварљивој роби;
- да је Живковић Гордана ставила на увид Потврду Пореске управе, Министарства финансија, Управе за трезор, филијале Лесковац, број 004 95/19 053 од 25.04.2019. године, о статусу у Регистру пољопривредних газдинстава за пољопривредно газдинство Живковић Гордане, [REDACTED] бр. 7710, које је уписано у регистар пољопривредних газдинстава на њено име као носиоца пољопривредног газдинства БПГ 723894002607;
- да је недвосмислено утврђено да наведена обавља делатност производње и продаје конзервираног поврћа, ајвара, без претходног оснивања одговарајуће радње у Агенцији за привредне регистре, чиме је извршена повреда одредаба члана 25. Закона о трговини, узимајући у обзир и члан 2. став 1. Закона о пољопривреди и руралном развоју, као и одговарајуће одредбе Закона о класификацији делатности;
- да је физичко лице изјавило да нема примедби на утврђено чињенично стање и унете податке у записник.

Из правноснажног и извршног решења Одсека тржишне инспекције Лесковац број 334-903/Л/2021-06 од 05.10.2021. године, донетог на основу напред наведеног записника од 05.10.2021. године, а које је достављено другостепеном органу на његову иницијативу уз допис број 334-00-3/10/2021-06 од 11.03.2022. године од стране начелника Одељења



тржишне инспекције Лесковац, утврђено је Гордани Живковић [REDACTED] као нерегистрованом субјекту у ставу 1. наложено да без одлагања а најкасније у року од 15 (петнаест) дана од дана пријема решења покрене поступак за упис - регистрацију у Регистар привредних субјеката коју води Агенција за привредне регистре Републике Србије, што је прописани услов за обављање делатности производње и промета робе у овом случају производње и продаје ајвара; у ставу 2. јој је забрањено да обавља делатност из тачке 1. овог решења, до испуњења за то прописаних услова; у ставу 3. назначено је да дејство мера из тачке 1. и 2. диспозитива овог решења траје све док нерегистровани субјект не отклони утврђене незаконитости тј. до момента регистрације радње, као и да дејство мере из тачке 1. диспозитива овог решења престаје ако нерегистровани субјект одустане од даљег бављења делатношћу из тачке 1. диспозитива овог решења; а у ставу 5. је назначено да жалба изјављена на ово решење не одлаже његово извршење.

Увидом у Службену евиденцију о решавању у управним стварима другостепеног органа које се води по члану 211. Закона о општем управном поступку, утврђено је да на наведено решење Одсека тржишне инспекције Лесковац број 334-903/Л/2021-06 од 05.10.2021. године није изјављена жалба.

Увидом у Решење Агенције за привредне регистре Републике Србије БП 113478/2021 од 22.10.2021. године другостепени орган је утврдио да је у Регистар привредних субјеката регистрована ГОРДАНА ЖИВКОВИЋ ПР ПРОИЗВОДЊА АЈВАРА ДОМАЋИ АЈВАР В&М ВУЧЈЕ матичног броја 66315681 са датумом почетка обављања делатности 22.10.2021. године, а из решења БП 122625/2021 од 10.11.2021. године другостепени орган је утврдио да је наведена регистровала прекид обављања делатности од 08.11.2021. године и да ће трајати до регистрације датума наставка обављања делатности. Из решења Агенције за привредне регистре Републике Србије БП 99607/2022 од 16.08.2022. године другостепени орган је утврдио да је у Регистру привредних субјеката регистрована промена података о пословном имену, тако што је пословно име предузетничке радње Гордане Живковић промењено у ГОРДАНА ЖИВКОВИЋ ПР ПРОИЗВОДЊА АЈВАРА ДОМАЋИ АЈВАР ГРНЕ ВУЧЈЕ, и тако што је датум од када се обављање делатности наставља 15.08.2022. године, те да је у периоду одузимања предметног ајвара наведена била нерегистровани субјект.

Из записника првостепеног органа број 334-1001/Л/2021-06 од 07.06.2022. године о канцеларијском инспекцијском надзору овде жалиоца Ивана Живковића из Београда, улица Пеђе Милосављевића бр. 70А/25, извршеној дана 07.06.2022 године и 08.06.2022. године, по налогу из другостепеног решења број 334-00-02625/2021-14 од 29.04.2022 године, са предметом надзора: бесправни рад, у присуству Живковић Гордане са пребивалиштем [REDACTED] ради њеног саслушања у својству сведока, и њеног пуномоћника адвоката Ђушић Зорана из [REDACTED], утврђено је да је Гордана навела:

- „Ја поседујем регистровано пољопривредно газдинство где између осталог узгајам паприку за ајвар. Једном годишње у јесен организујем производњу ајвара у чему ми помажу мој супруг, син и снаха као и понеке комшије. Један део ајвара којим пакујем у тегле узима бесплатно мој син и његова породица као и породица његове супруге. Осталу количину ајвара продајем унапред познатим купцима мојим и синовљевим пријатељима по цени од 600,00 динара. Превоз ајвара ми је у октобру 2021. године вршио Маринко Мусулин коме сам за тај превоз дала 70 тегли ајвара. Ајвар се превози на адресу купаца тако да се не износи на пијацу.



Ја сматрам да имам право да као власник пољопривредног газдинства на овај начин продајем своје производе и прерађевине од истих. Дана 5.10.2021. године код моје куће је дошла контрола тржишне инспекције, тада је већ била извршена производња ајвара. Мени је наложено да у року од 15 дана извршим одговарајуће радње за регистрацију привредног субјекта код Агенције за регистар истих. Ја сам одмах приступила поступању по решењу, без обзира што сматрам да као носилац пољопривредног газдинства имам права да своје производе продајем као носилац пољопривредног газдинства. У току поступка регистрације ја сам преко наведеног лица организовала транспорт ајвара дана 09.10.2021. године, при чему је комби возило које је превозило ајвар заустављено и целокупна количина ајвара од 4.512 тегли је заплењена и остављена на чување до окончања поступка. По покренутом поступку за оснивање правног лица мени је од стране Агенције за привредне регистре донето решење где сам ја уписана као предузетник са делатношћу производња ајвара – Домаћи ајвар Вучје по регистарским бројем 66315681 са бројем решење БП 113478/2021 од 22.10.2021. године, које решење прилажем.

Да би била сигурна у квалитет и исправност произведеног ајвара ја сам дала ајвар који сам произвела заједно са одузетом количином ајвара, а који сам задржала за себе, центру за испитивање намирница д.о.о. Београд и добила стручно мишљење да се ради о квалитетном производу о чему прилажем комплетну документацију. Сав одузети ајвар у теглама је искључиво производ мог регистрованог пољопривредног домаћинства, а у производњи су ми помагали чланови породице.

Како се ради о кварљивој роби молим да се хитно поступа у овом предмету, те да ми се ајвар одмах врати без обзира на даљи ток поступка јер ћу у противном претрпети штету око два и по милиона динара што ће потпуно уништити пословање мог пољопривредног газдинства које приходе стиче углавном производњом ајвара.

Такође молим, уколико ми ајвар одмах не буде враћен, да исти буде смештен у некој хладњачи, јер предстоји лето и врућине - па може доћи до квара ајвара у току летњим месеци јер се чува у магацину без расхладних уређаја.“;

- да је на питање инспектора да ли је поседовала решење код Агенције за привредне регистре РС у време вршења инспекцијског надзора дана 12.10.2021. године изјавила:

„Нисам поседовала решење а захтев за регистрацију сам поднела након добијања решења тржишног инспектора дана 20.10.2021. године. А решење о регистрацији привредних субјекта сам добила 22.10.2021. године. Напомињем поново да сам производњу вршила као регистровани власник пољопривредног домаћинства.“;

- да је на питање инспектора зашто је ајвар био без декларација, изјавила:

„Ја сам робу требала да испоручим за потребе мог сина и његове породице као и пријатеља који су наручили ову робу од мене, наведене количине од 4.512 тегли. Сматрам да ми никаква декларација није била потребна, јер се ради о мојим пријатељима, а роба није била намењена продаји на пијаци или у продавницама.“;

- да је у записнику констатовано да је својеручно дата изјава наведене саставни део овог записника.

Из записника број 334-1001/Л/2021-06 од 20.10.2022. године, сачињеног од стране првостепеног органа по налогу другостепеног органа за потребу другостепеног предмета број 332-01-2625/2021-03 од 20.09.2022. године, о канцеларијском инспекцијском надзору овде жалиоца Ивана Живковића из Београда, улица Пеђе Милосављевића бр. 70А/25, због бесправног рада, ради спровођење усмене расправе истог дана због саслушања странке и



сведока, у присуству Ивана Живковића у својству странке и његовог пуномоћника адвоката Николе Новичића [REDACTED] као и Живковић Гордане мајке Ивана Живковића у својству сведока, са пребивалиштем у [REDACTED] утврђено је:

- да је Живковић Иван саслушан у својству странке, те да је на питање инспектора да ли је предметна роба његова одговорио да је роба његова и његове породице односно његова и његове мајке, да је робу произвела његова мајка те да је он исту од ње преузео, а да га је касније затекла полиција; да је на питање инспектора да ли је он посредник између мајке и трговца одговорио да не постоји трговина, да ајвар поклања пријатељима, али да не може тачно да наведе податке коме ће робу да поклони у Београду, да ће сам одлучити коме ће да поклони ајвар; да је на питање инспектора која је његова функција била у комбију и где је кренуо са возачем комбија, одговорио да су ишли за Београд са циљем да робу поклони пријатељима; да није раније вршио продају ајвара; да на питање инспектора да ли је знао да његова мајка има забрану обављања делатности и да је кажњена за бесправно обављање делатности, одговорио да не разуме питање и да он ајвар поклања, а на питање зашто поклања ајвар одговорио је да то чини јер су му ти људи помагали у животу, у изградњи куће, лечењу деце и других, али да то није компензација за пружање услуга; да је изјавио да није знао колику је количину ајвара преузео том приликом од мајке, и да зато и није знао које ће количине коме поклонити; да је на питање пуномоћника да ли се још неко у породици пита коме ће се ајвар поклонити изјавио да се пита и његова жена, а на питање инспектора зашто мења одговор на претходно постављено питање да сам одлучује коме ће поклонити ајвар одговорио да се о томе пита његова породица;

- да је мајка странке Гордане Живковић саслушана у својству сведока, те да је на питање и констатацију инспектора да тврди (у току целог поступка) да је предметна роба њена одговорила да је роба њена, да је исту произвела у својој кући, да раније није продавала ајвар већ да га је поклањала; да је на питање инспектора зашто је дала предметну робу Ивану и коме поклања ајвар одговорила да му је робу дала да поклони његовим и њеним пријатељима; да је на питање инспектора како је смела да произведе предметни ајвар кад је имала забрану обављања било какве делатности од 05.10.2021. до 22.10.2021. године, одговорила је да је ајвар је био пре тога произведен док није добила забрану и док се није регистровала и да је тада производила за поклон; да се прецизираном питању инспектора да је Гордана дана 05.10.2021. године када је вршена инспекцијска контрола од стране тржишног инспектора Радомира Јефтића имала произведено око 40 (четрдесет) тегли скуваног неупакованог ајвара и имала 100 (сто) тегли ајвара које нису биле затворене, а да тврди да је 4.512 тегли ајвара њено, те како је смела да произведе после тога 4.372 тегли ајвара ако је имала забрану обављања делатности, пуномоћник странке противио истичући да оно није од значаја за поступак; да је на питање инспектора да наведе имена и презимена пријатеља и кумова којима би поклонила тегле у количини од 4.512 комада изјавила да не зна ни како се зове а камоли коме ће да поклања; да је на питање зашто нисте обележила ту робу јер како ће је препознати и знати да је роба њена, одговорила је да јој то нико није тражио од кумова и пријатеља, а на остала питања је одговорила да јој треба 15 дана за производњу 4.512 тегли ајвара и 6 тона паприка али да не зна колико је потребно зејтина;

- да је вршено суочење странке и сведока с обзиром да су њихове изјаве контрадикторне, те да су изјавили да обоје тврде да говоре истину, да је Гордана изјавила да је Иван њен син и да му је дала тај ајвар јер се међусобно помажу, да није потраживала робу када је чула да је одузета од Ивана јер је нико ме није звао, да је Ивана видела када је дошао у пола једанаест увече, да је инспектора полиције Ивана Александров није звала; да је на питања пуномоћника странке да ли је у овом поступку када је раније долазила ангажовала



адвоката одговорила да јесте, као и да ли њен исказ иде у смеру да се помогне Ивану у овом поступку одговорила да су једна породица али да говори искључиво истину;

- да је пуномоћник странке навео да потражује трошкове за приступ усменој расправи по адвокатској тарифи у износу од 27.000,00 динара;

- да ће о правној квалификацији одлучити другостепени орган на основу изведених доказа о чему ће обавестити странку;

- да је након што је гласним читањем упознат са садржајем записника Иван Живковић обавештен да има право да у писаном облику стави примедбе на записник у року од 5 радних дана од дана пријема записника;

- да су се присутни сведок и странка својеручно потписали испод својих изјава, а да су записник по његовом закључењу потписали странка и његов пуномоћник дана 20.10.2022. године који датум је и датум уручења записника странки, што је констатовано и на самом записнику.

Да је из списка предмета утврђено да овде жалилац није ставио примедбе на записник број 334-1001/Л/2021-06 од 20.10.2022. године у року од 5 радних дана од дана пријема истог.

Другостепени орган је, на основу свих доказа изведених у овој управној ствари пре одржане усмене расправе, и на основу навода како жалбе изјављене на ожалбено решење, тако и жалбе изјављене на првостепено решење од 12.10.2021. године, да је у овој управној ствари Гордана Живковић власник предметне робе те тиме лице против којег предметни управни поступак треба да се води, а са којим наводима је сагласна изјава Гордане Живковић датих на записник број 334-1001/Л/2021-06 од 07.06.2022. године као и изјава дата на записник број 334-903/Л/2021-06 од 05.10.2021. године, и поред првобитно дате изјаве жалиоца да је роба његова и изјаве сведока Мусулин Марка обе од 12.10.2021. године да је овде жалилац власник исте, узимајући у обзир и правноснажно решење број 334-903/Л/2021-06 од 05.10.2021. године, одредио одржавање усмене расправе ради потпуног и тачног утврђивања чињеничног стања, као и због отклањања битних повреда поступка начињених од стране првостепеног органа.

Другостепени орган је ценећи изјаве овде жалиоца и превозника Мусулин Марка саслушаног у својству сведока, које су обе дате на записник број 334-1001/Л/2021-06 дана 12.10.2021. године, оценио да је жалилац такву изјаву (да је роба његово власништво) дао како превозник Мусулин не би сносио очекивану прекршајну одговорност, јер су њих двојица затечени у превозу са предметном робом, оцењујући да је могуће да је његова мајка с обзиром на њене дотадашње изјаве продавац предметне робе.

Узимајући у обзир наведено, првостепени орган је у записнику о усменој расправи од 20.09.2022. године назначио да ће о правној квалификацији одлучити другостепени орган на основу изведених доказа о чему ће обавестити странку – јер мајка овде жалиоца није имала статус странке у поступку, због чега се није изјашњавала о утврђеном чињеничном стању у управној ствари као странка, те би јој утврђено чињенично стање са правном квалификацијом као странки накнадно било достављено ради изјашњења.

Међутим, како је овде жалилац у својој изјави датој на усменој расправи дана 20.09.2022. године фактички одустао од у жалбама истицаних навода да он није активно легитимисан да буде странка у поступку из разлога што није произвођач ни власник ајвара и да се сви докази које је првостепени орган утврдио односе на његову мајку Гордану Живковић за коју је истицао да је она власник предметне робе, већ је изјавио да је роба



адвоката одговорила да јесте, као и да ли њен исказ иде у смеру да се помогне Ивану у овом поступку одговорила да су једна породица али да говори искључиво истину;

- да је пуномоћник странке навео да потражује трошкове за приступ усменој расправи по адвокатској тарифи у износу од 27.000,00 динара;

- да ће о правној квалификацији одлучити другостепени орган на основу изведених доказа о чему ће обавестити странку;

- да је након што је гласним читањем упознат са садржајем записника Иван Живковић обавештен да има право да у писаном облику стави примедбе на записник у року од 5 радних дана од дана пријема записника;

- да су се присутни сведок и странка својеручно потписали испод својих изјава, а да су записник по његовом закључењу потписали странка и његов пуномоћник дана 20.10.2022. године који датум је и датум уручења записника странки, што је констатовано и на самом записнику.

Да је из списка предмета утврђено да овде жалилац није ставио примедбе на записник број 334-1001/Л/2021-06 од 20.10.2022. године у року од 5 радних дана од дана пријема истог.

Другостепени орган је, на основу свих доказа изведених у овој управној ствари пре одржане усмене расправе, и на основу навода како жалбе изјављене на ожалбено решење, тако и жалбе изјављене на првостепено решење од 12.10.2021. године, да је у овој управној ствари Гордана Живковић власник предметне робе те тиме лице против којег предметни управни поступак треба да се води, а са којим наводима је сагласна изјава Гордане Живковић датих на записник број 334-1001/Л/2021-06 од 07.06.2022. године као и изјава дата на записник број 334-903/Л/2021-06 од 05.10.2021. године, и поред првобитно дате изјаве жалиоца да је роба његова и изјаве сведока Мусулин Марка обе од 12.10.2021. године да је овде жалилац власник исте, узимајући у обзир и правноснажно решење број 334-903/Л/2021-06 од 05.10.2021. године, одредио одржавање усмене расправе ради потпуног и тачног утврђивања чињеничног стања, као и због отклањања битних повреда поступка начињених од стране првостепеног органа.

Другостепени орган је ценећи изјаве овде жалиоца и превозника Мусулин Марка саслушаног у својству сведока, које су обе дате на записник број 334-1001/Л/2021-06 дана 12.10.2021. године, оценио да је жалилац такву изјаву (да је роба његово власништво) дао како превозник Мусулин не би сносио очекивану прекршајну одговорност, јер су њих двојица затечени у превозу са предметном робом, оцењујући да је могуће да је његова мајка с обзиром на њене дотадашње изјаве продавац предметне робе.

Узимајући у обзир наведено, првостепени орган је у записнику о усменој расправи од 20.09.2022. године назначио да ће о правној квалификацији одлучити другостепени орган на основу изведених доказа о чему ће обавестити странку – јер мајка овде жалиоца није имала статус странке у поступку, због чега се није изјашњавала о утврђеном чињеничном стању у управној ствари као странка, те би јој утврђено чињенично стање са правном квалификацијом као странки накнадно било достављено ради изјашњења.

Међутим, како је овде жалилац у својој изјави датој на усменој расправи дана 20.09.2022. године фактички одустао од у жалбама истицаних навода да он није активно легитимисан да буде странка у поступку из разлога што није произвођач ни власник ајвара и да се сви докази које је првостепени орган утврдио односе на његову мајку Гордану Живковић за коју је истицао да је она власник предметне робе, већ је изјавио да је роба



заједничка, те како је и његова мајка својом изјавом датом на записник о усменој расправи потврдила да је роба заједничка али да је исту дала овде жалиоцу да њом располаже (у својим претходним изјавама је тврдила да је предметна роба њена), другостепени орган није вршио доставу најављеног дописа са утврђеним чињеничним стањем и правном квалификацијом Гордани Живковић на изјашњење јер је утврдио да иста није странка у конкретом управном поступку.

Другостепени орган није вршио доставу најављеног дописа са утврђеним чињеничним стањем и правном квалификацијом ни овде жалиоцу, из разлога што му је наведеном записником од 20.09.2022. године којим је допуњен поступак изм. осталог и у погледу чињеничног стања, остављен рок за изјашњење на исти који је протекао а да се он није изјаснио.

Како је овде жалилац у свим својим датим изјавама (на записник од 12.10.2021. године и на записник од 20.09.2022. године) изјављивао да ајвар поклања за услуге које су му чињене, што је својим исказом потврдио сведок Марко Мусулин у својој изјави на записник од 12.10.2021. године као возача возила у којем је предметна роба затечена, у којој наводи да је предметни ајвар који је власништво Живковић Ивана возио [REDACTED] у [REDACTED] за које услуге превоза не наплаћује у новцу већ га жалилац части и надокнађује у ајвару, у последње три године, па делом и мајка жалиоца саслушана у својству сведока у свим својим изјавама да се део произведеног ајвара поклања (на записнике од 05.10. и 12.10.2021. године и од 07.06.2022. године док је на записник од 20.09.2022. године изјавила да је цела количина произведеног и одузетог ајвара била намењена поклањању), другостепени орган је утврдио да је предметна роба делом била намењена компензацији односно даљој продаји.

Наиме, трговина је процес размене робе и/или услуга, а одредбом члана 553. Закона о облигационим односима ("Сл. лист СФРЈ", бр. 29/78, 39/85, 45/89 - одлука УСЈ и 57/89, "Сл. лист СРЈ", бр. 31/93, "Сл. лист СЦГ", бр. 1/2003 - Уставна повеља и "Сл. гласник РС", бр. 18/2020) је прописано да из уговора о размени настају за сваког уговарача обавезе и права које из уговора о продаји настају за продавца.

Другостепени орган је на основу изјава странке и његове мајке као сведока утврдио да је предметни ајвар произведен заједнички од стране наведених лица, да је део истог дат као компензација за услуге како од стране овде жалиоца тако и од стране његове мајке.

Међутим, другостепени орган је оценио да се део укупно произведеног ајвара продаје, тако што је поклатио веру изјавама мајке овде жалиоца датим на записнике од 05.10.2021. године и од 06.07.2022. године, док изјаву исте дату на усменој расправи од 20.09.2022. године оценио као неистиниту и дату како би се помогло овде жалиоцу у избегавању његове одговорности и штете. Другостепени орган је поверовао њеним наведеним изјавама из разлога што је на основу изјаве од 05.10.2021. године донето истог дана решење да обавља делатност продаје као нерестриковани субјект, на које није изјављена жалба, а која изјава је поновљена и 06.07.2022. године.

Приликом оцењивања другостепеног органа да ли је вршена продаја предметне робе је осим наведених изјава мајке овде жалиоца, другостепени орган је прихватио и оцену првостепеног органа да наведене количине произведене и одузете робе указују да је у питању производња за продају а које су дате у записницима од 12.10.2021. године и од 06.07.2022. године, као и у решењима донетим од стране поступајућег инспектора у овој управној ствари. Ово нарочито јер се и паковање у тегле па паковање истих у кутије и превоз до Београда сматра припремом исте робе ради продаје у складу са одредбом члана 58. став 2. Закона о трговини, као и због тога што је превозник Мусулин Марко у свом



исказу навео да се на такав начин поступа неколико година уназад, а количине ајвара повећавају.

Наиме, одредбом члана 10. став 1. Закона о трговини је прописано да је трговина привредна делатност која представља скуп пословних активности у вези са набавком и продајом робе, као и пружање услуга са циљем остваривања добити, која одредба је сагласна са чланом 58. истог закона којим је прописано одузимање робе лицу које затекне у обављању трговине, односно у припреми робе ради стављања у промет, а које није трговац у смислу овог закона, при чему је предмет мере роба која се затекне на месту и у време обављања контроле, и то роба која је стављена у промет, односно припремљена ради стављања у промет (ускладиштена, спремљена и сл.), која се налази у поседу наведеног лица, без обзира на податке о својини на тој роби и друге податке из исправа које прате робу.

И на крају, у прилог оваквој оцени другостепеног органа је ишла и чињеница да ни овде жалилац ни његова мајка на усменој расправи од 20.09.2022. године нису дали списак лица којима се ајвар доставља – а да се исти поклања годинама као што су сагласно на усменој расправи тврдили, имали би како припремљене спискове са количинама тако и разлог да своје поступање производње за сопствене потребе у овој управној ствари докажу, како би њихово такво поступање било обезбеђено и за будућност, што они нису учинили.

Оцењујући изјаве Гордане Живковић, мајке овде жалиоца, другостепени орган је поклатио веру изјавама исте дате на записнике од 05.10.2021. године и од 07.06.2022. године у погледу чињенице да једном годишње у јесен организује производњу ајвара у чему јој помажу супруг, син и снаха као и понеки комшија, да део ајвара узима бесплатно њен син и његова породица као и породица његове супруге, а да осталу количину ајвара продаје унапред познатим купцима њеним и синовљевим пријатељима по цени од 600,00 динара, при чему се ајвар превози на адресу купаца тако да се не износи на пијацу, а не делу изјаве наведене дате на усменој расправи (да је целокупну производњу ајвара произведеног пре регистрације радње поклатила), тим пре што је на основу таквог чињеничног стања донето правоснажно решење наведеној број 334-903/Л/2021-06 од 05.10.2021. године на које наведена није изјавила жалбу.

Оцењујући све изјаве овде жалиоца и његове мајке у овој управној ствари, у погледу начина на који се њихова сарадња у погледу предметног ајвара одвијала и одвија, другостепени орган је оценио да они заједнички производе ајвар, али и да свако од њих врши продају истог као свог. Ово произилази из свега напред наведеног, као и због тога што је мајка приликом суочења на усменој расправи 20.09.2022. године изјавила да је овде жалилац њен син и да је њему дала предметни ајвар, као и што на усмену расправу нису понели у позиву затражен списак купаца из Београда са адресама и количинама ајвара за сваког купца појединачно, нити су у току усмене расправе дали имена лица којима ајвар поклањају.

На основу свих изведених доказа и њихове оцене, другостепени орган је након допуне поступка утврдио да је код овде жалиоца Живковић Ивана дана 09.10.2021. године затечена роба која је његово власништво у теретном возилу марке „Ivesco Eurocargo“ рег. ознаке [REDACTED], које је возио Мусулин Маринко из [REDACTED] а које возило је од стране саобрћајне полиције заустављено у Лесковцу у ул. Краља Петра Првог у близини бензинске станице „НИС ПЕТРОЛ“, да је у возилу превожен ајвар који су произвели заједнички мајка жалиоца Гордана Живковић (која у том моменту није имала регистровану радњу нити привредно друштво или друго лице у регистру Агенције за привредне регистре које се може бавити трговином што је правоснажно утврђено решењем број 334-



903/Л/2021-06 од 05.10.2021. године на које наведена није изјавила жалбу) и овде жалилац, и то ајвар у теглама - тачније 188 картонских кутија у којима се налазило по 24 стаклене тегле ајвара без ознаке произвођача, укупно 4.512 тегли од по 720 грама, припремљених ради стављања у промет у Београду, да наведени у време вршења инспекцијског надзора и доношења ожалбеног решења није имао никакве исправе за робу, није поседовао декларације, нити је имао регистровану радњу нити привредно друштво или друго лице у регистру Агенције за привредне регистре које се може бавити трговином ајваром.

Чланом 10. став 1. Закона о трговини прописано је да је трговина привредна делатност која представља скуп пословних активности у вези са набавком и продајом робе, као и пружање услуга са циљем остваривања добити, а у конкретној управној ствари је извршен превоз робе са циљем њене продаје односно компензације, а чланом 25. истог закона је прописано да трговину могу да обављају правна лица и предузетници а овде жалилац није регистрован у АПР-у као правно лице или предузетник.

Одредбом члана 3. став 1. тачке 4) Закона о инспекцијском надзору је прописано да је нерегистровани субјекат је надзиран субјекат који обавља делатност или врши активност, а није уписан у одговарајући регистар који води Агенција за привредне регистре или други орган или организација надлежна за упис оснивања правног лица и другог субјекта (у даљем тексту: основни регистар), када је упис у овај регистар прописан као услов за обављање делатности или вршење активности.

Затим, одредбама члана 33. став 5. Закона о инспекцијском надзору прописано је да се решење одмах доставља нерегистрованом субјекту и њиме му се: налаже да без одлагања покрене поступак за упис у основни регистар, односно у одговарајући посебни регистар или евиденцију коју води надлежни орган или организација или прибављања сагласности надлежног органа или организације или пријаве надлежном органу или организацији; забрањује да обавља делатност или врши активност до испуњења за то прописаних услова; заплењује роба, документација и други предмети који су му послужили за незаконито обављање делатности или вршење активности или су тиме настали; налаже да отклони друге откривене незаконитости.

Како је одредбом члана 171. став 2. Закона о општем управном поступку прописано да ће другостепени орган сам или преко првостепеног или замољеног органа поновити поступак или његов део ако нађе да је чињенично стање погрешно или непотпуно утврђено или поновити цео поступак или његов део ако нађе да је учињена повреда правила поступка која је утицала на законитост и правилност побијаног решења, у ком случају другостепени орган поништава ожалбено решење донета је одлука као у ставу 1. диспозитива овог решења.

Како је на основу допуњеног поступка другостепени орган утврдио да је првостепени орган правилно и тачно утврдио чињенично стање да овде жалилац обавља делатност трговине а да није регистрован, али да због отклањања битних повреда одредаба поступка треба донети ново решење поштујући правила поступка, другостепени орган је у складу са овлашћењем из члана 171. став 2. Закона о општем управном поступку сам одлучио о управној ствари у ставу 2, 3, 4. и 5. диспозитива овог решења, применом материјално правних норми из члана 25. став 1. у вези члана 10. став 1. Закона о трговини и процесно правних из члана 3. и 33. Закона о инспекцијском надзору, као и осталих одредаба Закона о инспекцијском надзору (чл. 20. и 36. и др.) и Закона о општем управном поступку (10, 11, 141. и др.).

У другостепеном поступку су цењени наводи из жалбе, па је другостепени орган наводе који се односе на диспозитив ожалбеног решења и на учињене повреде члана 11.



Закона о општем управном поступку и члана 20. става 2. Закона о инспекцијском надзору оценио основаним и отклонио повреде наведених (и других) процесних одредаба, али је за остале наводе жалбе нашао да су без утицаја на другачије одлучивање у предметној ствари.

Наводи жалиоца да је предметно решење незаконито јер га је донео ненадлежан орган и јер је примењен погрешан закон, јер је у овом управном поступку надлежна пољопривредна инспекција Министарства за пољопривреду, шумарство и водопривреду а не тржишна инспекција Министарства за трговину, туризам и телекомуникације, као и да је примењен Закон о трговини уместо Закона о пољопривредном и руралном развоју, Закона о безбедности хране, и Правилника о производњи и промету малих количина хране биљног порекла, другостепени орган је оценио као неоснован, првенствено из разлога што се на овде жалиоца не води регистровано пољопривредно газдинство - регистровано је на његову мајку - а жалилац је на усменој расправи одустао од пребацивања одговорности на мајку.

Ипак се указује да из одредби тада важећег Закона о министарствима ("Сл. гласник РС", бр. 128/2020) произишло је да је Министарство трговине, туризма и телекомуникација било надлежно за промет роба и услуга, контролу квалитета индустријско-непрехрамбених производа у производњи и промету и контролу услуга, као и за инспекцијски надзор у области трговине (члан 9. став 1.), док је Министарство за пољопривреду, шумарство и водопривреду надлежно за контролу квалитета пољопривредних производа и прехрамбених производа у унутрашњем и спољном промету - а не за контролу промета, као и за инспекцијски надзор у области пољопривреде (члан 5. став 1.).

Исти приступ прописан је и у сада важећим Законом о министарствима ("Сл. гласник РС", бр. 128/2020 и 116/2022) у погледу надлежности Министарства унутрашње и спољне трговине у члану члану 9. став 1. („инспекцијски надзор у области трговине“), као и слично а суштински исто решење у члану 5. став 1. у погледу надлежности Министарства за пољопривреду, шумарство и водопривреду („контролу квалитета пољопривредних производа и прехрамбених производа, вина, алкохолних и безалкохолних пића, воћних сокова, концентрисаних воћних сокова, воћних нектара, воћних сокова у праху, минералних вода, етанола, дувана и производа од дувана у унутрашњем и спољном промету;“).

Наведена подела надлежности се огледа и у низу одредаба посебних закона из обе ове области, на пример у Закону о трговини је прописан члан 10. о појму трговине и члан 25. о томе ко може бити трговац.

С тим у вези, како је у самосталном члану 10. Закона о министарствима ("Сл. гласник РС", бр. 128/2020 и 116/2022), прописаним као самостални члан Законом о изменама и допунама Закона о министарствима ("Сл. гласник РС", бр. 116/2022), да даном ступања на снагу овог закона Министарство трговине, туризма и телекомуникација наставља рад, у складу са делокругом утврђеним овим законом, као Министарство унутрашње и спољне трговине, ово решење доноси Министарство унутрашње и спољне трговине.

Наводе жалбе којима се указује да је робу произвела и продавала мајка жалиоца Гордана Живковић, с обзиром да је на усменој расправи овде жалилац фактички одустао од истих наводећи да је роба заједничка, као и да је његова мајка на усменој расправи изјавила да је предметну робу дала сину, другостепени орган је ценио и оценио као истините у делу текста који се односи на утврђивање чињеничног стања у овој управној ствари.



Из истог разлога другостепени орган не разматра навод жалбе да је Гордана Живковић (мајка жалиоца Ивана Живковића) власник ајвара, да она има регистровано пољопривредно газдинство (жалилац у жалби истиче као доказ Потврду о статусу у регистру пољопривредног газдинства за пољопривредно газдинство Гордане Живковић), јер то није правно релевантна чињеница с обзиром да је роба одузета од жалиоца а он нема регистровано пољопривредно газдинство нити живи у породичном домаћинству са својом мајком.

Навод жалбе да је роба одузета од аутопревозника Маринка Мусулина другостепени орган је прихватио као истинит, из разлога што су предметну робу од наведеног лица одузели полицајци Министарства унутрашњих послова, који су након тога поднели пријаву тржишној инспекцији која је предметну робу (од 4.512 комада тегли од по 720 грама ајвара) која јој је предата од стране наведеног министарства одузела од овде жалиоца уз издавање потврда (Потврде о привремено одузетим предметима ради обезбеђења доказа број 334-1001/Л/2021-06 од 12.10.2021. године и Потврде о одузимању бр. N 041993 од 12.10.2021. године), али је овај навод без утицаја на доношење другачије одлуке у овој управној ствари.

Навод жалбе да жалилац није активно легитимисан у овој управној ствари јер није обављао трговину предметном робом, да иста није била намењена даљој продаји, да није била припремљена ради продаје, другостепени орган је оценио као неоснован, с обзиром на претходно наведене у овом решењу оцене изјава мајке жалиоца, Марка Мусулина и самог жалиоца, а нарочито у делу који се односе на компензацију и продају, чињеница да жалилац на усменој расправи није предао претходно затражене спискова лица којима је ајвар требао да се уручи, на количину одузете робе, као и на одредбе члана 10. и члана 25. у вези са чланом 58. став 2. став 1. Закона о трговини.

Због наведеног је другостепени орган навод жалбе да је предметна роба била намењена поклањању оценио неистинитим и да је без утицаја на доношење другачије одлуке у овој управној ствари.

У жалби је затражена од стране пуномоћника жалиоца и надокнада трошкова поступка за састав жалбе у износу од 33.000 динара, а у току поступка је пуномоћник жалиоца навео да потражује трошкове за приступ усменој расправи по адвокатској тарифи у износу од 27.000,00 динара, што је укупно 60.000,00 динара.

Одредбом члана 84. Закона о општем управном поступку је прописано да су трошкови поступка издаци за таксе, лични трошкови странке (трошкови доласка и губитка времена и зараде), неопходни и оправдани трошкови заступања странке и трошкови усмене расправе и извођења доказа (стварни трошкови сведока и стварни трошкови и награде вештака, тумача, преводилаца и привремених заступника, трошкови увиђаја и сл.), као и посебни издаци у готовом новцу органа који води поступак (путни трошкови службених лица, огласи и сл.), а одредбом члана 85. став 2. истог закона је прописано да орган сноси трошкове поступка који је покренут по службеној дужности и повољно окончан по странку ако законом није друкчије предвиђено.

Како би по жалби на ожалбено решење била донета одлука као у ставу 1. диспозитива овог решења и да жалилац није имао пуномоћника, а узимајући у обзир и став судске праксе по којој накнада трошкова за правно заступање долази у обзир само кад у поступку учествују две или више странака са супротним интересима у којем случају једна странка може захтевати накаду трошкова поступка од друге странке (извод из одлуке Савезног врховног суда бр. Уж. 8766/61 од 25.11.1961. године) што није случај у овој управној ствари, а пре свега јер је конкретна управна ствар решена на начин који је



неповољно окончан по странку, другостепени орган је због наведених разлога, примењујући одредбе чланова 84. и 85. став 2. Закона о општем управном поступку, на основу одредбе члана 87. истог Закона одлучио као у ставу 3. диспозитива овог решења.

УПУТСТВО О ПРАВНОМ СРЕДСТВУ: Ово решење је коначно у управном поступку. Против овог решења може се покренути управни спор тужбом код Управног суда у Београду, Немањина 9, у року од 30 дана од дана пријема решења. Такса за тужбу којом се покреће управни спор у складу са Законом о судским таксама ("Службени гласник РС", бр. 28/94, 53/95, 16/97, 34/2001, 9/2002, 29/2004, 61/2005, 116/2008, 31/2009, 101/2011, 93/2012, 93/2014 и 106/15) и Тарифним бројем 28. износи 390,00 динара.



МИНИСТАР

Томислав Момировић